

2013.06.12.

Pesti Központi Kerületi Bíróság
14. P. 92.872/ 2012/ 15.

1

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

az 1000. Számú Ügyvédi Iroda - dr. Dantesz Péter ügyvéd (1034 Budapest, Zápor u. 23. fszt. 2.)
által képviselt

I. r. felperesnek -

II. r. felperesnek -

III. r. felperesnek -

a dr. Kozma Orsolya jogtanácsos (1138 Budapest, Váci út 135-139. D-C. ép.) által képviselt

Axa Bank Europe SA Magyarország Fióktelepe (1138 Budapest, Váci út 135-139. D-C. ép.)
alperes ellen

szervződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság megállapítja, hogy a felek között 2007. napján létrejött,
ügyszám alatt dr. Vizsoki Szilvia által közjegyzői okiratra foglalt kölcsönszerződések, az
önálló zálogjogot biztosító szerződések, valamint a hitelkeret szerződések érvénytelenek.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 25.000.-(azaz
huszonötezer)Ft perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy az állam külön felhívására fizessen meg 21.000.-(azaz
huszonegyezer)Ft eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet ennél
a bíróságnál kell 3 példányban benyújtani.

Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi
elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye.

Ha a fellebbezés a fentiekben megjelölt hivatkozást nélkülözi, a fellebbezést a másodfokú
tanács elnöke hivatalból elutasítja.

A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye
nincs, kivéve ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú
eljárásban a bíróság eljárási szabálysértése vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett

sor.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, azonban a felek bármelyikének kérelmére tárgyalást tart. E kérelmet a fellebbező fél a fellebbezésben, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított 8 napon belül, a fellebbező fél ellenfele, pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül terjesztheti elő.

I n d o k o l á s

Az I-II. és III. r. felperesek 2007. ... napján kölcsönszerződést kötöttek az alperesi jogelőddel, az Ella Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zrt-vel. Valamennyi kölcsönszerződéshez tartozott biztosítékként önálló zálogjogot biztosító szerződés és hitelkeret szerződés. Az alperesi jogelőd kötelezettséget vállalt arra, hogy ... vájci frank összegű CHF deviza nemben nyilvántartott kölcsönt nyújt a szerződésben megjelölt ingatlanon alapított önálló zálogjog fedezet és készfizető kezesség vállalása mellett. A szerződés dr. Vizsoki Szilvia közjegyző okiratba foglalta és a közjegyző előtt került aláírásra. Az alperesi jogelőd részéről a szerződést Budaházi Márta írta alá az első Ella Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság Bank Hitelező és Jelzálogjogosult képviselőjében. Budaházi Mártát Dr. Tóth Erzsébet Katalin közjegyző által kiadott ... ügyszám alatti okiratában hatalmazták meg, hogy a hitel kölcsönszerződések, valamint az ehhez kapcsolódó önálló zálogjog alapításáról szóló szerződések megkötése, módosítása és megszüntetése során az Ella Zrt. nevében önállóan eljárjon. A kölcsönszerződés 3. pontja alatt rögzítésre került a kölcsön futamideje és járulékai, ekként a kezelési költség, továbbá az előfinanszírozási kamat és a teljes hiteldíj mutató évi 7,6%-ban.

A szerződés 3.8. pontja értelmében az adós tudomásul vette, hogy a hitelező a kölcsön ügyleti kamatlábát az egyes kamatperiódusok fordulóján a kezelési költség és egyéb, a hitel igénybevételével kapcsolatos díjak, jutalékok, költségek mértékét pedig bármikor, a pénzügyi viszonyok változásától függően jogosult egyoldalúan külön szerződésmódosítás nélkül megváltoztatni. A szerződés C/V/4. pontja értelmében a szerződő felek megállapították, hogy a bank valamennyi szerződő fél részére a jelen szerződés aláírását megelőzően kellő időben átadta az Üzletszabályzatot, felhívta a figyelmet az Általános Szerződési Feltételekre. Az adós, a zálogkötelezett és a készfizető kezes kijelentette, hogy az Üzletszabályzatot és a Hirdetményt megismerte és magára nézve kötelezőnek fogadta el. Az alperes a szerződést időközben felmondta.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság állapítsa meg a dr. Vizsoki Szilvia által közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződések, az önálló zálogjogot biztosító szerződések, valamint a hitelkeret szerződések semmisségét. A felperesek jogkövetkezmények levonását nem kérték. A felperesek keresetükben hivatkoztak arra, hogy a bankkölcsön szerződést a Hpt 210. §-a szerint írásba kell foglalni. A Hpt 47. §. (1) bekezdés a) és b) pontjára is hivatkoztak, utalva a (2) bekezdésre is. Megállapítható volt a felperesi álláspont szerint, hogy az alperes részéről a szerződést egy személy írta alá, aki a szerződés mellékleteként csatolt meghatalmazás alapján az alperest önállóan képviselte. A Hpt. viszont kizárja az önálló cégjegyzést, ennek megfelelően a Ptk. 217. §. (1) bekezdése alapján az alakiság megsértésével kötött szerződés, ha jogszabály másként nem rendelkezik semmis.

A felperesek az alaki hibán túl tartalmilag is kérték az adott szerződések bírói vizsgálatát, a semmisségre vonatkozó szabályok figyelembevételével. A Hpt. 213. §. (1) bekezdésére hivatkozással utaltak arra, hogy semmis a szerződés, mert az nem tartalmazza a 213. §. (1) bekezdés c) és d) pontjában foglaltakat. A felperesi álláspont szerint az Üzletszabályzat, az Általános Szerződési Feltétel nem képezte a szerződés részét, mivel abból példányt a felperesek nem kaptak.

Amennyiben a szerződés megkötésekor hatályos Üzletszabályzat mégis a szerződés részévé vált, hivatkoztak a Ptk. 205/C. §-ára és erre való tekintettel az Egyedi Szerződésben rögzített hiányokra tfigyelemmel kérték a semmisség megállapítását. Utaltak arra, hogy a szerződés nem tartalmazza a szerződéssel felmerülő valamennyi költség éves százalékbán meghatározott mértékét, ebből az okból is semmis a szerződés. Az alperes által egyoldalú módosításra alapot adó körülmények illetőleg feltételek meghatározása nem felel meg a jogszabályi követelményeknek, mert az nem részletes. Önmagában a felsorolás átlagos fogyasztó számára nem értelmezhető. A felperesek kérték, hogy az adott szerződést, mint fogyasztási szerződést fogyasztóvédelmi szempontokból is vizsgálja a bíróság utalva az Alaptörvény 28. cikkére, mert a mai gazdasági társadalmi helyzetben elkerülhetetlen, hogy a fogyasztók fogyasztási javak megszerzése céljából hitelintézetekhez forduljanak, ezért ilyen szerződéseknél a fogyasztó védelme volt a jogalkotó célja és szándéka.

Az alperes érdemi védekezésében a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint alperes részéről egy fő, meghatalmazott munkavállaló írta alá, így a szerződés nem az alakiságok megsértésével került megkötésre. A Hpt. 47. §-a, a Ptk. 29. §. (3) bekezdéséhez hasonlóan szervezeti képviselőre állapít meg szabályokat. Álláspontja szerint a Ptk. 222. §., 223. §-ában foglaltakat kell irányadónak tekinteni a kölcsönszerződés aláírása vonatkozásában, amely ekként legfeljebb képviselői, de semmiképp sem érvénytelenségi kérdést vehet fel. Az ügyleti képviselői jog alapítását jogszabály nem tiltja. Ebben a körben a Legfelsőbb Bíróság eseti döntésére hivatkozott az alperes. Amennyiben a fenti érvelését a bíróság nem fogadná el, úgy a Ptk. 221. §. (1) bekezdése szerinti jóhiszemű álképviselő esetére hivatkozott az alperes. Utalt arra, hogy a kölcsönszerződés szerint a felperesek aláírásukkal igazolták, hogy a bank Üzletszabályzatát és Hirdetményeit megismerték. Ebben a körben hivatkoztak a Kúria Polgári Kollégiumának 2/2012. (XII.10.) PK véleményére is. Utalt az alperes a pénzszolgáltatás értékbeli megjelölése körében a Ptk. 231. §-ára. Ennek megfelelően a svájci elszámolású hitelszerződések esetében jóerkölsbe ütközés nem állapítható meg. A leróvó illetve kiróvó pénznemre vonatkozó rendelkezések tekintetében a kölcsönszerződés az irányadó.

Az alperes érdemi védekezésében hivatkozott a hiteldíj egyoldalú emelését lehetővé tevő rendelkezések körében a Kúria határozatában foglaltakra, a kamat és a díjak vonatkozásában, amely ebben a körben megállapította, hogy ez nem minősül tisztességtelennek, nem tekinthető a szokásostól eltérő gyakorlatnak és a Ptk. 209. §. (6) bekezdése értelmében nem minősülhet tisztességtelennek. Utalt a Hpt. jelenleg hatályos vonatkozó 210. §-ának (3) bekezdésére. Kiemelve azt, hogy az alperes a fenti módosításban foglaltaknak maradéktalankul eleget tett azzal, hogy 2010. január 1. napja után kötött szerződések esetében már a kölcsönszerződésben is feltüntetik tételesen az oklistát. Az alperes a 2010. január 1. napja előtt kötött kölcsönszerződések vonatkozásában a Hpt-t módosító törvény rendelkezései szerint járt el, hiszen az alperes a Lakossági Hitelezési Üzletszabályzatának módosításával tette az Egyedi Szerződések részévé az oklistát. Kiemelte az alperes azt, hogy a Hpt vonatkozó rendelkezései külön tájékoztatási kötelezettséget nem rónak rá. A kamat és a díjak vonatkozásában az alperes jogosult volt a pénzpiaci változásoktól függően egyoldalúan megváltoztatni a Lakossági Hitelezési Üzletszabályzat alapján. Az egyoldalú szerződés módosítás alperesi álláspont szerint biztosítja, hogy a hosszútávú szerződés ideje alatt a szolgáltatás és annak ellenértéke között a szerződés megkötésekor kialakult értékegyensúly fennmaradjon. A felperesek szerződése a THM vonatkozásában tartalmazza az adott adatokat, amelyből egyértelműen megállapítható, az alperes megjelölte azon készkiadás jellegű költségeket, melyek nem képezik a THM részét. Az alperes egyben hivatkozott a Legfőbb Ügyész állásfoglalására, továbbá a Pénzügyi Békéltető Testület H.PBT-H 2079/2012-es számú határozatára, valamint utalt a 275/2010. (XII.15.) Kormányrendeletre érdemi védekezésében.

A kereset alapos.

A bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. §. (1) bekezdése alapján értékelte és mérlegelte a rendelkezésre álló iratokat, a felek nyilatkozatait.

A bíróság elsődlegesen rögzíti, hogy a Pp. 4. §. (1) bekezdése értelmében a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. Ennek megfelelően a bíróság a Pénzügyi Békéltető Testület, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének határozatához, az abban foglaltakhoz kötve nem volt, úgyszintén nem volt kötve a Legfőbb Ügyész szakmai véleményéhez sem.

A felperesek elsődlegesen a kölcsönszerződésnek az alaki okból való érvénytelenségére hivatkoztak. A felperesek a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 239/A. §-a alapján kizárólag a szerződés egyes rendelkezései vagy a teljes érvénytelenségének a megállapítását kérték anélkül, hogy az érvénytelenség következményének az alkalmazását kérték volna a keresetükben.

A bíróságnak nem csak a felperesek által keresetük indokaként felhozott semmisségi okokat, hanem minden egyéb, semmisségi okot hivatalból kellett vizsgálnia illetve amennyiben ilyet észlel, ezen semmisségi ok fennállása esetén a tényállás részévé volt köteles tenni.

Az 1996. évi CXII. törvény a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról (Hpt.) 210. §-a szerint a bankkölcsönszerződést írásba kell foglalni.

A Hpt. 47. §. (1) bekezdés a) és b) pontja az együttes cégjegyzékre való jogosultság feltételét szabályozza. A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés szerinti együttes aláírási jog - a hitelintézet igazgatósága által jóváhagyott belső szabályzatban rögzített eljárási rend szerint - együttes aláírási jogként átruházható.

A felperesek által támadott szerződést Budaházi Márta írta alá, akinek 2005. december 14. napján az alperesi jogelőd a hitel kölcsönszerződések, valamint az ehhez kapcsolódó önálló zálogjog alapításáról szóló szerződések megkötésére, módosítására és megszüntetésére adott meghatalmazást.

Az alperesi jogelőd részéről a szerződést ekként egy személy írta alá.

A Hpt. 47. §. (1) bekezdés a) pontja, figyelemmel a (2) bekezdésre is, a jogszabály együttes aláírási joggal rendelkező személyek eljárását teszi szükségessé. Az együttes aláírási jogként történő átruházási szabályából adódóan egy személynek nem lehet ezt az együttes aláírási jogot átruházni, egy személy ezt a jogot ekként nem gyakorolhatja, hiszen ezzel az együttes aláírási jog önálló cégjegyzést eredményezne. A Hpt. kizárja az önálló cégjegyzést.

A Ptk. 217. §. (1) bekezdése értelmében jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat. Az alakiség megsértésével kötött szerződés ha jogszabály másként nem rendelkezik, semmis. A bankkölcsön szerződés írásbeliségéhez az együttes aláírási joggal rendelkező személyek eljárása szükséges, ennek megfelelően a felpereseknek a bankkölcsön szerződése semmis, figyelemmel a Ptk. 217. §. (1) bekezdése alapján mivel az jogszabályi előírásba ütközik.

A bíróság kiemeli azt, hogy az alperes hivatkozott az álképviselőre, a felpereseknek az alakítás megsértésével kötött szerződésre kifejtett álláspontjával szemben. Budaházi Mária az alperesi jogelődöt meghatalmazás alapján képviselhette, képviselői jogosultsága megállapítható volt. Az álképviselő szabályai abban az esetben alkalmazhatóak, ha valaki az adott cselekményre nem rendelkezik képviselői jogosultságra meghatalmazással. A szerződést aláíró személy rendelkezett meghatalmazással. Nem a képviselői jog hiánya vagy a meghatalmazás hiánya volt az eldöntendő kérdés, hanem az együttes aláírási jog átruházása illetve, hogy a pénzügyi szolgáltatási tevékenységgel kapcsolatos kötelezettségvállalás esetére két személyes együttes aláírási jogosultsága megvolt-e az adott szerződés megkötésekor.

A feleknek a szerződése a fenti okból kifolyólag érvénytelen, semmis.

A bíróság a felperesek által hivatkozott további érvénytelenségi okokat illetően is alaposnak találta a kereset jogalapját.

A Hpt. 213. §. (1) bekezdése értelmében semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a szerződés tárgyát, az éves százalékban kifejezett teljes hiteldíj mutatót, a hiteldíj mutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg az ezekre vonatkozó becslést, a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét. Továbbá azon feltételek illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható vagy ha ez nem lehetséges az erről szóló tájékoztatást, a törlesztő részletek számát, összegét a törlesztési időpontokkal, a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól megkövetelt biztosítások megjelölését.

A bíróság osztotta azon felperesi hivatkozást, hogy jelen szerződés a Hpt. rendelkezéseinek a Fogyasztóvédelem című fejezetben kaptak helyet, ennek megfelelően a jogalkotónak a célja és szándéka a fogyasztók védelme volt. Az alperesi jogelőd a szerződéseket maga alakította ki, az alperesi jogelőd hitelintézet hitelek kihelyezésével foglalkozó gazdasági társaság. A fogyasztó ebből a szempontból olyan természetes személyeknek tekinthető, akik alapvetően átlagos ismerettel rendelkeznek a pénzügyi fogalmakról, a pénzügyintézet működéséről, a tevékenység mögött húzódó egyéb gazdasági érdekekről.

A bíróság álláspontja szerint ennek megfelelően a szerződést a hitelintézetre nézve szigorúbban kell vizsgálni, az szigorúbb megítélés alá kell, hogy essen, nevezetesen, hogy a szerződés valamennyi rendelkezése megvalósult, a jogszabályi feltételeknek maradéktalanul megfelel.

Az egyedi szerződéshez szorosan kapcsolódó Általános Szerződési Feltételeknek, Üzletszabályzatoknak is a jogszabályi rendelkezéseknek maradéktalanul meg kell felelniük. A bíróság itt emeli ki azt, hogy a szerződés megkötésekor hatályos jogszabályoknak kell megfelelni a szerződésnek és az Üzletszabályzatnak, Általános Szerződési Feltételeknek, nem pedig az azt követően módosított jogszabálynak megfelelően utóbb kialakított Üzletszabályzat az irányadó.

A becsatolt szerződés alapján a bíróság megállapította, hogy a perbeli szerződés nem illetve hiányosan tartalmazza a szerződés megkötésekor hatályos jogszabályban foglalt kötelezően megjelölt feltételeket. A szerződés megkötésekor hatályba még nem lépett Kormányrendeletre utóbb az alperes nem hivatkozhat alappal.

A Hpt. 213. §. (1) bekezdés b), c) és d) pontja együttesen volt vizsgálendő. Ezen feltételeknek a

szerződésben foglaltakra azért volt szükséges, mert a fogyasztó ezek ismeretében tudja eldönteni, hogy az adott feltételek mellett a szerződést megköti-e, a visszafizetési kötelezettségének eleget tud-e tenni, a fizetési kötelezettsége milyen mértékben, milyen feltételek és körülmények között változhat.

A Hpt. 213. §. (1) bekezdés b) pontjának a részletezését jelenti a c) pontban foglaltak. A Hpt. csak keret rendelkezést ad, taxatív felsorolást a kölcsön folyósításával kapcsolatban felmerülő és felszámítható költségeket azonban nem sorolja fel. A b) pont rendelkezése értelmében fel kell tüntetni a THM-et és mindazokat a költségeket, amelyeket a THM nem tartalmaz.

A c.pont szerint a fenti rendelkezésből adódóan a THM-et százalékos formában kell feltüntetni, továbbá azokat a költségeket, amelyeket a THM nem tartalmaz. Ezen túlmenően pedig minden egyéb költséget a c) pont alapján külön kell nevesíteni.

A bíróság a fenti indokok alapján megállapította a szerződésnek a Hpt. 213. §. (1) bekezdés c) pontja alapján a semmisségét.

A teljes hiteldíj mutató egy belső kamatláb, amely mellett az ügyfél által visszafizetendő tőke és teljes hiteldíj egyenlő az ügyfél által a folyósításkor a pénzügyi intézménynek fizetett költségekkel csökkentett hitelösszeggel.

Az egyedi kölcsönszerződés nem tartalmazza, hogy a megjelölt THM számítására milyen költségek figyelembevétele mellett került sor.

A szerződés alapján rögzíthető, hogy az alperesi jogelőd a deviza alapú kölcsön ellenére forint kölcsönt nyújtott. A folyósítás akként történik, hogy a külföldi devizát átszámítja a hitelintézet külföldi deviza vételi árfolyamán forintra, a törlesztő részleteket pedig úgy számolja el, hogy a forintban esetleges törlesztő részleteket átszámítja külföldi deviza eladási árfolyamon. Ezen számítás alapján a vételi és az eladási árfolyamból eredő különbség az árfolyamrés, tehát az árfolyamból eredő különbség.

A fogyasztási szerződéseknek a fogyasztó érdekét szem előtt tartó jogalkotói céljából kiindulva az adós a teljesítési kötelezettségét pontosan ki tudja számolni, birtokában kell lenni mind azon adatoknak, amely a visszafizetési kötelezettségére kihatással van, azt érinti. A visszafizetési kockázatot meg a hitelezőnek már az adós előzetes minősítése és fedezeti vizsgálata során kell a saját hatáskörében eljárva minimalizálni a felelős hitelnyújtási kötelezettség alapján.

A Hpt. keret szabályozásából adódóan az egyedi szerződés alapján kellett megállapítani, hogy mi minősül költségnek, amely az adós fizetési kötelezettségét terheli.

Az egyedi szerződést a THM vizsgálatánál értékelni kellett, hogy a THM számítása valamennyi, a kölcsönt felvevő adóst terhelő költség figyelembevétele mellett történt-e és ezek a szerződésben a jogszabály szerinti módon rögzítésre kerültek-e. A deviza átváltásból eredő többletköltség az adósra hárul, ennek megfelelően olyan költség, amely a visszafizetendő összeget növeli. Ebből kifolyólag az árfolyamrésből adódó költséget is fel kell tüntetni.

A Hpt. 213. §. (1) bekezdés d) pontja értelmében rögzíteni kell azokat a feltételeket és körülményeket részletesen meg kell határozni, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható. Az

egyedi szerződés a "pénzpiaci viszonyok változása függvényében" meghatározást tartalmazza. A felperesek hivatkoztak arra, hogy az Üzletszabályzat a szerződés megkötésekor nem került részükre átadásra. E körben a bíróság a felperesi hivatkozási alapot nem tudta elfogadni, osztotta ebben a körben az alperesi álláspontot, miszerint figyelemmel a 2/2012. (XII.10.) PK véleményre is alapvetően elvárható a szerződést kötő ügyféltől a leendő adóstól, hogy tekintettel az ügylet jellegére megfelelően tájékozódjanak a szerződés megkötése előtt a szerződést érintő valamennyi feltételről. Ebben a tekintetben a hitelfelvevőket együttműködési kötelezettség terheli, alappal utóbb a perben nem hivatkozhatnak arra, hogy bár aláírásukkal elismerték az Üzletszabályzatnak az átvételét és annak tartalmának a megismerését, az alperesi jogelőd azt a részükre nem bocsátotta rendelkezésre. A szerződés megkötésekor a fogyasztói szerződés ellenére nem csak a hitelintézetre hárul a saját tevékenysége körében a fokozottabb együttműködési kötelezettség, tájékoztatásadási kötelezettség, hanem ezen együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget kell elősegítenie a hitelfelvevőnek is azzal, hogy a szerződési feltételeket tartalmazó okiratot áttanulmányozza. Amennyiben nem érthető vagy számára nem világos feltételeket tartalmaz a szerződés, úgy erről megfelelően tájékozódjon, hiszen ebben az esetben tud csak az adott szerződés egyes részleteiről a fizetési kötelezettségére kihatással lévő rendelkezésekről megfelelő ismerettel rendelkezni.

Az alperes által becsatolt Üzletszabályzat és a rendelkezésre álló egyedi szerződés azonban a hiteldíj megváltoztathatóságának a feltételeire illetőleg körülményeire vonatkozóan eltér egymástól. Az alperes által becsatolt Üzletszabályzat akként rendelkezik, hogy az alperesi jogelőd, a hitelintézet jogosult a kamatnak, kezelési költségnek, egyéb díjnak, jutalékoknak az ügyfél számára kedvezőtlen megváltoztatására, éven túli állampapírok hozamának emelkedése, a tőke és pénzügyi kamatlábak emelkedése, a jegybanki alapkamat emelkedése, bankközi hitelkamatok emelkedése, a hitelező forrásköltségeinek növekedése. Az Üzletszabályzat lényegesen tágabb körben határozabb meg ezeket a feltételeket és körülményeket, mint az egyedi szerződés. Ennek megfelelően a szerződési feltételek eltérnek egymástól.

A Ptk. 205/C. §-a értelmében ebben az esetben az egyedi feltétel rendelkezése az irányadó.

Az egyedi szerződés nem határozza meg milyen pénzügyi viszonyokra alapítja a módosítás jogát, melyek ezek a pénzügyi viszonyok, mely ország/országok pénzügyi viszonyát vesz alapul, milyen mértékű változás eredményezi a hiteldíj megváltoztathatóságát.

A Hpt. részletes meghatározást ír elő, önmagában egy közgazdasági fogalom meghatározása nem minősül részletes meghatározásnak, hiszen ezen fogalomnak az egyes összetevőit részletesen ki kellett volna fejteni az alperesi jogelődnek a szerződésben vagy az Üzletszabályzatban. Az Üzletszabályzatnak az egyszerű felsorolása, az egyes felsorolt elemek részletes magyarázatának hiányában sem felelt volna meg a fentiekben túlmenően a Hpt. 213. §. (1) bekezdés d) pontjának.

A bíróság a Hpt. 213. §. (1) bekezdésben megjelölt b), c) és d) pontok alapján, miután a kölcsönszerződés ezen jogszabályi rendelkezéseknek nem felelt meg, a szerződés teljes érvénytelenségét is megállapította.

A felperesek tisztességtelen szerződési feltételekre nem hivatkoztak, ennek megfelelően a bíróság az alperesnek a per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasította, mivel a perben nem volt olyan eldöntendő kérdés, amelynek előkérdése lett volna a Kúria által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás.

Ugyanezen indokok alapján a bíróság nem kezdeményezte a Pp. 155/A. §-a alapján döntéshozatali eljárást az Európai Unió bírósága előtt.

A biztosítéki szerződések járulékos kötelme a főkötelem jogi sorsát osztották, ezért az 1/2010. (VI.28.) PK vélemény alapján miután a kölcsönszerződés semmisségét állapította meg a bíróság, a jelzálogszerződés és a hitelkeret szerződésből sem származhatnak jogok és kötelezettségek.

A fenti indokok alapján a bíróság megállapította, hogy a felek között 2007. március 2. napján létrejött kölcsönszerződések, az azokhoz tartozó önálló zálogjogot biztosító szerződések, valamint a hitelkeret szerződések semmiek.

A bíróság egyéb, nevezetesen jóerkölcsbe ütközést illetve egyéb érvénytelenségi okot nem észlelte a rendelkezésre álló peradatok alapján. A bíróság kitér arra azonban, hogy indokolt lenne a devizaelszámolású hitelszerződések pénzügyi elszámolásának részletes kifejtése. A rendelkezésre álló iratok alapján a bíróságnak kételye merült fel tekintetben, hogy volt-e a hitelintézet részéről olyan ügylet, amely során árfolyamvesztése merült volna fel, amely az adós fizetési kötelezettségét terhelte. Az adós ugyanis a hitelintézetet nem bízta meg tőzsdei ügylet lebonyolításával.

Egy adott devizában felvett hitel tőkeösszegét és kamatait egy másik devizában felvett hitel tőkeösszegére és kamatára való cserélésénél(ú.n SWAP ügylet) keletkezik nyereség illetve árfolyam csökkenés, ami a kimutatott törlesztőrészletekben nem jelent meg.

A bíróság a perköltségről, amely a felpereseket képviselő ügyvéd munkadíjából állt a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján marasztalta az alperest.

Az eljárási illeték viselése a 6/1986. (VI.26.) IM. Rendelet 13. §. (2) bekezdésén alapult.

B u d a p e s t, 2013. évi június hó 12. napja

dr. Vagyóczky Ildikó s.k.
b í r ó

A kiadmány hitelül:

